

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 11.1.2008
KOM(2007) 873 wersja ostateczna

2007/0299 (COD)

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium
Państwa Członkowskiego**

(Wersja skodyfikowana)

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. W kontekście społeczeństwa obywatelskiego w Europie Komisja przywiązuje wielką wagę do uproszczenia i uporządkowania prawa wspólnotowego, tak aby stało się ono bardziej przejrzyste i dostępne dla każdego obywatela, otwierając mu w ten sposób nowe możliwości korzystania z przysługujących mu konkretnych uprawnień.

Ten cel nie może zostać osiągnięty tak długo, jak liczne przepisy, które były wielokrotnie zmieniane, często zasadniczo, pozostają rozproszone, tak iż trzeba ich szukać częściowo w oryginalnym akcie, a częściowo w późniejszych aktach zmieniających. Wymaga to pracochłonnego porównywania wielu różnych aktów w celu ustalenia obowiązujących norm prawnych.

Z tego powodu kodyfikacja przepisów często zmienianych jest potrzebna, aby prawo wspólnotowe stało się jasne i zrozumiałe.

2. Dlatego też w dniu 1 kwietnia 1987 r. Komisja postanowiła¹ zalecić swoim pracownikom, aby wszystkie akty prawne były kodyfikowane nie później niż po 10 zmianach, podkreślając, że jest to wymaganie minimum i że odpowiednie jednostki powinny starać się nawet częściej kodyfikować teksty, za które są odpowiedzialne, aby zapewnić, że przepisy wspólnotowe są jasne i łatwo zrozumiałe.
3. Konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Edynburgu (grudzień 1992 r.) potwierdziły to stanowisko², podkreślając wagę kodyfikacji, która daje pewność co do prawa stosowanego wobec danej materii w danym czasie.

Kodyfikacja musi być podejmowana w pełnej zgodności z normalną wspólnotową procedurą legislacyjną.

Zważywszy, że żadne zmiany co do treści nie mogą być wprowadzane do kodyfikowanych aktów, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły, w drodze porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 grudnia 1994 r., możliwość stosowania przyspieszonej procedury dla szybkiego przyjmowania kodyfikowanych aktów.

4. Celem niniejszego wniosku jest skodyfikowanie dyrektywy Rady 93/7/EWG z 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium Państwa Członkowskiego³. Nowa dyrektywa zastąpi włączone do niej akty⁴; niniejszy wniosek całkowicie zachowuje treść kodyfikowanych aktów, zbiera je więc jedynie razem, dokonując tylko takich formalnych zmian, jakie wynikają z samego zadania kodyfikacji.

¹ COM(87) 868 PV.

² Zob. załącznik 3 do części A konkluzji.

³ Przygotowana zgodnie z komunikatem Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady – Kodyfikacja Acquis communautaire, COM(2001) 645 wersja ostateczna.

⁴ Zob. załącznik II, część A do niniejszego wniosku.

5. Wniosek kodyfikacyjny został sporządzony na podstawie wstępnej konsolidacji, we wszystkich językach urzędowych, dyrektywy 93/7/EWG i aktów ją zmieniających, przygotowanej przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich za pomocą systemu przetwarzania danych. Tam, gdzie artykułom nadano nowe numery, korelacja pomiędzy starą i nową numeracją została określona w tabeli zawartej w załączniku III do skodyfikowanej dyrektywy.

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium
Państwa Członkowskiego**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95 95 ,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 93/7/EWG Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie zwrotu dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium Państwa Członkowskiego³ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁴. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać skodyfikowana.

↓ 93/7/EWG motyw 2
(dostosowany)

- (2) Na mocy i w granicach art. 30 Traktatu, Państwa Członkowskie utrzymują prawo do określania swoich narodowych dóbr kultury oraz do określania niezbędnych przepisów w celu ich ochrony.

¹ Dz.U. C z , str. .

² Dz.U. C z , str. .

³ Dz.U. L 74 z 27.3.1993, str. 74. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/38/WE (Dz.U. L 187, 10.7.2001, str. 43).

⁴ Zob. załącznik II, część A.

↓ 93/7/EWG motyw 3
(dostosowany)

- (3) Należy ☒ utrzymać ☒ rozwiązania umożliwiające Państwom Członkowskim zabezpieczenie zwrotu na ich terytorium dóbr kultury, które są sklasyfikowane jako narodowe dobra kultury w rozumieniu art. 30 Traktatu i które zostały wyprowadzone z ich terytorium z naruszeniem wyżej wymienionych przepisów krajowych lub rozporządzenia [Rady (EWG) nr 3911/92 z dnia 9 grudnia 1992 r.] w sprawie wywozu dóbr kultury⁵. Wprowadzenie tych rozwiązań powinno być możliwie najbardziej proste i skuteczne. W celu ułatwienia współpracy dotyczącej zwrotu, zakres rozwiązań powinien być ograniczony do pozycji należących do wspólnych kategorii dóbr kultury. W rezultacie załącznik I do niniejszej dyrektywy nie ma na celu zdefiniowania przedmiotów, które zalicza się jako «narodowe dobra kultury» w rozumieniu wymienionego art. 30, lecz jedynie kategorii przedmiotów, które mogą być sklasyfikowane jako takie oraz mogą być odpowiednio objęte procedurą zwrotu ustanowioną przez niniejszą dyrektywę.

↓ 93/7/EWG motyw 4

- (4) Dobra kultury sklasyfikowane jako narodowe dobra kultury i stanowiące integralną część zbiorów publicznych lub zasoby instytucji kościelnych, które nie są zaliczane do tych wspólnych kategorii, należy również objąć niniejszą dyrektywą.

↓ 93/7/EWG motyw 5
(dostosowany)

- (5) Należy ☒ utrzymać ☒ współpracę administracyjną między Państwami Członkowskimi w odniesieniu do ich narodowych dóbr kultury, w ścisłym powiązaniu z ich współdziałaniem w zakresie skradzionych dzieł sztuki i obejmującą w szczególności rejestrowanie, z Interpolem i innymi wyspecjalizowanymi organami prowadzącymi podobne wykazy, zagubionych, skradzionych lub wyprowadzonych niezgodnie z prawem dóbr kultury stanowiących część ich narodowych dóbr kultury oraz ich zbiorów publicznych.

↓ 93/7/EWG motyw 6
(dostosowany)

- (6) Procedura ☒ przewidziana ☒ niniejszą dyrektywą ☒ stanowi część ☒ współpracy między Państwami Członkowskimi w tej dziedzinie w kontekście rynku wewnętrznego. Celem jest wzajemne uznawanie prawa krajowego, dotyczącego tej dziedziny. Należy, więc opracować przepisy, w szczególności do wspierania Komisji przez komitet doradczy.

⁵ Dz.U. L 395 z 31.12.1992, str. 1. ☒ Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1). ☒

↓ 93/7/EWG motyw 7
(dostosowany)

- (7) Rozporządzenie [(EWG) nr 3911/92] wprowadza, razem z niniejszą dyrektywą, wspólnotowy system do ochrony dóbr kultury Państw Członkowskich.
-

↓

- (8) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań Państw Członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II, część B,
-

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) «dobro kultury» ☒ oznacza ☒ przedmiot, który:
-

↓ 93/7/EWG

- a) jest sklasyfikowany, przed lub po niezgodnym z prawem wyprowadzeniu z terytorium Państwa Członkowskiego, między «narodowymi dobrami kultury o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej», zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub procedurami administracyjnymi w rozumieniu art. 30 Traktatu,
- oraz
- b) należy do jednej z kategorii wymienionych w Załączniku I lub nie należy do żadnej z tych kategorii, ale stanowi integralną część:
- i) zbiorów publicznych wymienionych w zasobach muzeów, archiwów lub zbiorach konserwacyjnych bibliotek,
- ii) zasobów instytucji kościelnych;
- 2) «zbiory publiczne» oznaczają zbiory, które są własnością Państwa Członkowskiego, władz lokalnych lub regionalnych Państw Członkowskich, lub instytucji znajdującej się na terytorium Państwa Członkowskiego i zdefiniowane jako publiczne zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że taka instytucja jest własnością lub jest znacznie finansowana przez to Państwo Członkowskie albo lokalne lub regionalne władze;

- 3) «wyprowadzone niezgodnie z prawem z terytorium Państwa Członkowskiego» oznacza:
- a) wyprowadzone z terytorium Państwa Członkowskiego z naruszeniem jego zasad ochrony narodowych dóbr kultury lub z naruszeniem rozporządzenia [(EWG) nr 3911/92],
lub
 - b) niezwrócone, do końca okresu zgodnego z prawem czasowego wyprowadzenia, lub każde naruszenie innych warunków określających takie czasowe wyprowadzenie;
- 4) «wnioskujące Państwo Członkowskie» oznacza Państwo Członkowskie, z którego terytorium zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem dobro kultury;
- 5) «Państwo Członkowskie, do którego wniosek jest kierowany» oznacza Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się dobro kultury wyprowadzone niezgodnie z prawem z terytorium innego Państwa Członkowskiego;
- 6) «zwrot» oznacza fizyczny zwrot dobra kultury na terytorium wnioskującego Państwa Członkowskiego;
- 7) «posiadacz» oznacza osobę fizycznie posiadającą dobro kultury na własny rachunek;

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

- 8) «użytkownik» ☒ oznacza ☐ osobę fizycznie posiadającą przedmiot kultury za osoby trzecie.

Artykuł 2

Dobra kultury, które zostały wyprowadzone z terytorium Państwa Członkowskiego niezgodnie z prawem, ☒ zwraca się ☐ zgodnie z procedurą oraz ☒ na warunkach ☐ przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie ☒ wyznacza ☐ jeden lub więcej organów centralnych do realizacji zadań przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Państwa Członkowskie ☒ powiadamiają ☐ Komisję o wszystkich wyznaczonych przez nich organach centralnych na mocy niniejszego artykułu.

Komisja ☒ publikuje ☐ wykaz tych organów centralnych oraz wszelkie zmiany ich dotyczące w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C.

Artykuł 4

Organy centralne Państw Członkowskich współpracują oraz wspierają konsultacje między właściwymi władzami krajowymi Państw Członkowskich. Władze te w szczególności:

- 1) na wniosek wnioskującego Państwa Członkowskiego, poszukują określonego dobra kultury, które zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z jego terytorium, ustalając tożsamość posiadacza i/lub użytkownika. Wniosek musi zawierać wszystkie informacje niezbędne dla ułatwienia tego poszukiwania, w szczególności w odniesieniu do rzeczywistego lub domniemanego miejsca pobytu tego dobra;
- 2) powiadamiają zainteresowane Państwa Członkowskie o tym, gdzie zostało znalezione dobro kultury na ich własnym terytorium oraz że istnieją uzasadnione podstawy, aby uważać, że został on niezgodnie z prawem wyprowadzony z terytorium innego Państwa Członkowskiego;
- 3) umożliwiają sprawdzanie właściwym władzom wnioskującego Państwa Członkowskiego, że dany przedmiot jest dobrem kultury, pod warunkiem, że kontrola jest dokonywana w ciągu 2 miesięcy od powiadomienia określonego w pkt. 2. Jeżeli kontroli nie dokonano w przepisany terminie, pkt. 4 i 5 przestają obowiązywać;
- 4) podejmują wszelkie niezbędne środki, we współpracy z zainteresowanym Państwem Członkowskim, w celu fizycznego zachowania dobra kultury;
- 5) zapobiegają, podejmując niezbędne środki tymczasowe, wszelkim działaniom mającym na celu uchylenie się od procedury zwrotu;
- 6) działają jako pośrednik między posiadaczem i/lub użytkownikiem a wnioskującym Państwem Członkowskim w odniesieniu do zwrotu. W tym celu, właściwe władze Państwa Członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, mogą, bez uszczerbku dla art. 5, pierwsze ułatwić zastosowanie postępowania arbitrażowego zgodnie z ustawodawstwem krajowym państwa, do którego wniosek jest kierowany, oraz pod warunkiem, że wnioskujące państwo i posiadacz lub użytkownik wyrażają swoją formalną zgodę.

Artykuł 5

Wnioskujące Państwo Członkowskie może wszcząć, przed właściwym sądem w Państwie Członkowskim, do którego wniosek jest kierowany, postępowanie sądowe przeciwko posiadaczowi lub, w przypadku jego nieobecności, przeciwko użytkownikowi, w celu zabezpieczenia zwrotu dobra kultury, które zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z jego terytorium.

Postępowanie sądowe może być przeprowadzone tylko wtedy, gdy do dokumentu je inicjującego dołączono:

- a) dokument opisujący przedmiot objęty wnioskiem i stwierdzający, że jest to dobro kultury;
- b) oświadczenie właściwych władz wnioskującego Państwa Członkowskiego, że dobro kultury zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z jego terytorium.

Artykuł 6

Organ centralny wnioskującego Państwa Członkowskiego bezzwłocznie informuje organ centralny Państwa Członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, że postępowanie sądowe zostało wszczęte w celu zabezpieczenia zwrotu danego przedmiotu.

Organ centralny Państwa Członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany, bezzwłocznie informuje organy centralne innych Państw Członkowskich.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie ☒ określają ☒ w swoim ustawodawstwie, że roszczenie o zwrot przewidziane w niniejszej dyrektywie przedawnia się z upływem jednego roku od chwili, kiedy wnioskujące Państwo Członkowskie dowiedziało się o miejscu pobytu dobra kultury oraz tożsamości jego posiadacza lub użytkownika.

↓ 93/7/EWG

Niemniej jednak, roszczenie o zwrot przedawnia się z upływem 30 lat od wyprowadzenia przedmiotu niezgodnie z prawem z terytorium wnioskującego Państwa Członkowskiego. Jednakże, w przypadku przedmiotów stanowiących część zbiorów publicznych, określonych w art. 1 pkt 1), oraz dóbr kościelnych w Państwach Członkowskich, jeżeli są one przedmiotem specjalnych rozwiązań ochronnych na mocy prawa krajowego, roszczenie o zwrot przedawnia się z upływem 75 lat, z wyjątkiem Państw Członkowskich, w których procedury nie są ograniczone czasowo lub w przypadku umów dwustronnych między Państwami Członkowskimi ustanawiającymi ten termin na więcej niż 75 lat.

2. Roszczenie o zwrot jest niedopuszczalne, jeżeli wyprowadzenie z terytorium wnioskującego Państwa Członkowskiego przestało być niezgodne z prawem w momencie wniesienia roszczenia.

Artykuł 8

Z zastrzeżeniem art. 7 i 13, właściwy sąd żąda zwrotu danego dobra kultury, jeżeli okazało się, że jest to dobro ☒ jest dobrem ☒ kultury i zostało wyprowadzone niezgodnie z prawem z terytorium państwa.

Artykuł 9

Jeżeli zażądano zwrotu przedmiotu, właściwy sąd w Państwie Członkowskim, do którego wniosek jest kierowany, ☒ przyznaje ☒ posiadaczowi takie odszkodowanie, jakie uważa za odpowiednie, zgodnie z okolicznościami związanymi z danym przypadkiem, pod warunkiem, że zagwarantuje, że użytkownik dołożył należytej ostrożności i staranności przy nabyciu tego przedmiotu.

Ciężar dowodu jest regulowany przez ustawodawstwo Państwa Członkowskiego, do którego wniosek jest kierowany.

W przypadku darowizny lub spadku, użytkownik nie ☒ może korzystać z bardziej uprzywilejowanego statusu ☒ niż osoba, od której nabył on przedmiot tą drogą.

Wnoszące Państwo Członkowskie ☒ wypłaca ☒ takie odszkodowanie przy zwrocie przedmiotu.

Artykuł 10

Wydatki poniesione na wykonanie decyzji nakazującej zwrot przedmiotu kultury ☒ pokrywa ☒ wnoszące Państwo Członkowskie. To samo stosuje się do kosztów związanych ze środkami określonymi w art. 4 pkt. 4.

Artykuł 11

Wypłata odpowiedniego odszkodowania oraz wydatków określonych odpowiednio w art. 9 i 10 ☒ następuje ☒ z zastrzeżeniem dla prawa wnoszącego Państwa Członkowskiego do podjęcia działań w celu odzyskania tych kwot od osób odpowiedzialnych za niezgodne z prawem wyprowadzenie dobra kultury z jego terytorium.

Artykuł 12

Własność dobra kultury po zwrocie jest regulowana przez prawo wnoszącego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 13

Niniejszą dyrektywę stosuje się jedynie do dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium Państwa Członkowskiego w dniu 1 stycznia 1993 r. lub później.

Artykuł 14

1. Każde Państwo Członkowskie może rozszerzyć swoje zobowiązania do zwrotu dóbr kultury w celu objęcia kategorii przedmiotów innych niż wymienione w Załączniku I.

2. Każde Państwo Członkowskie może stosować rozwiązania przewidziane w niniejszej dyrektywie do wniosków o zwrot dóbr kultury wyprowadzonych niezgodnie z prawem z terytorium innych Państw Członkowskich przed dniem 1 stycznia 1993 r.

Artykuł 15

Niniejsza dyrektywa nie narusza wszczęcia jakiegokolwiek postępowania cywilnego lub karnego, zgodnie z prawem krajowym Państw Członkowskich, przez wnioskujące Państwo Członkowskie i/lub właściciela dobra kultury, które skradziono.

↓ 93/7/EWG (dostosowany)

Artykuł 16

1. Państwa Członkowskie $\boxtimes$ przekazują $\boxtimes$ Komisji co trzy lata sprawozdanie dotyczące wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Komisja $\boxtimes$ przekazuje $\boxtimes$ Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu co trzy lata sprawozdanie dokonujące przeglądu stosowania niniejszej dyrektywy.

3. Rada, stanowiąc na wniosek Komisji, bada co trzy lata i, w miarę potrzeby, uaktualnia kwoty określone w Załączniku I na podstawie wskaźników ekonomicznych i walutowych we Wspólnocie.

↓ 93/7/EWG

Artykuł 17

Komisję wspomaga Komitet ustanowiony na mocy art. 8 rozporządzenia [(EWG) nr 3911/92].

Komitet bada wszelkie problemy powstałe w wyniku zastosowania załącznika I do niniejszej dyrektywy, które mogą być zgłoszone przez przewodniczącego do rozpatrzenia albo z jego własnej inicjatywy, albo na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie ☒ informują Komisję o wprowadzonych w życie przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych, niezbędnych ☒ do wykonania niniejszej dyrektywy.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odesłania określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 19

Dyrektywa 93/7/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku II część A zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku II, część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 21

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

Kategorie określone w art. 1 pkt 1) lit. b), do których przedmioty sklasyfikowane jako «narodowe dobra kultury» w rozumieniu art. 30 Traktatu muszą należeć w celu zakwalifikowania do zwrotu zgodnie z niniejszą dyrektywą

- A. 1. Przedmioty archeologiczne mające więcej niż 100 lat, które pochodzą z:
- wykopalisk i odkryć lądowych lub podwodnych,
 - terenów archeologicznych,
 - zbiorów archeologicznych.
2. Elementy stanowiące integralną część pomników artystycznych, historycznych lub religijnych, które zostały rozczłonkowane, mające więcej niż 100 lat.

↓ 96/100/WE art. 1 pkt 1 lit. a)

3. Obrazy i malarstwo, inne niż włączone do kategorii 4 lub 5, wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów czy technik¹.

↓ 96/100/WE art. 1 pkt 1 lit. b)

4. Akwarele, gwasze i pastele wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów¹.

↓ 96/100/WE art. 1 pkt 1 lit. c)

5. Mozaiki wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów, inne niż te, które zalicza się do kategorii 1 lub 2, i rysunki wykonane w całości ręcznie przy użyciu jakichkolwiek materiałów lub technik¹.

↓ 93/7/EWG

6. Oryginalne ryciny, grafiki, serigrafie i litografie z ich odpowiednimi płytami oraz oryginalne plakaty¹.
7. Oryginalne rzeźby lub posągi oraz kopie wyprodukowane według tego samego procesu, co oryginał¹, pozostałe niż te w kategorii 1.
8. Fotografie, filmy oraz ich negatywy¹.
9. Inkunabuły i manuskrypty, łącznie z mapami i partyturami muzycznymi, pojedynczo lub w zbiorach¹.

¹ Które mają więcej niż 50 lat i nie należą do ich autorów.

10. Książki mające więcej niż 100 lat, pojedynczo lub w zbiorach.
11. Mapy drukowane mające więcej niż 200 lat.
12. Archiwa oraz wszelkie ich elementy, dowolnego rodzaju lub dowolnym środkiem, zawierające elementy mające więcej niż 50 lat.
13. a) Zbiory² i okazy ze zbiorów zoologicznych, botanicznych, mineralnych lub anatomicznych;
b) zbiory² o znaczeniu historycznym, paleontologicznym, etnograficznym lub numizmatycznym.
14. Środki transportu mające więcej niż 75 lat.
15. Wszelkie pozostałe pozycje antyczne niewyliczone w kategoriach A.1-A.14 mające więcej niż 50 lat.

Dobra kultury w kategoriach A.1-A.15 są objęte niniejszą dyrektywą, tylko jeżeli ich wartość odpowiada lub przekracza progi finansowe w części B.

B. Progi finansowe stosowane do niektórych kategorii w części A (w euro)

↓ 2001/38/WE art. 1 pkt 1

WARTOŚĆ:

Niezależnie od wartości

↓ 93/7/EWG

- 1 (Przedmioty archeologiczne)
- 2 (Rozczłonkowane pomniki)
- 9 (Inkunabuły i manuskrypty)
- 12 (Archiwa)

15 000

- 5 (Mozaiki i rysunki)
- 6 (Ryciny)

² Trybunał Sprawiedliwości w swoim orzeczeniu w sprawie 252/84 określił, że: «Przedmiotami kolekcjonerskimi w znaczeniu pozycji 99.05 Wspólnej Taryfy Celnej są takie przedmioty, które posiadają wymagane cechy, aby włączyć je do kolekcji, to znaczy przedmioty, które są stosunkowo rzadkie, nie są normalnie wykorzystywane do celów oryginalnych, są przedmiotem specjalnych transakcji poza normalnym obrotem przedmiotami o podobnej użyteczności oraz posiadają wysoką wartość»

- 8 (Fotografie)
 - 11 (Drukowane mapy)
-

↓ 96/100/WE art. 1 pkt 2

30 000

- 4 (Akwarele, gwasze i pastele)
-

↓ 93/7/EWG

50 000

- 7 (Rzeźby)
- 10 (Książki)
- 13 (Zbiory)
- 14 (Środki transportu)
- 15 (Wszelkie inne przedmioty)

150 000

- 3 (Obrazy)

Ocena, czy spełnione są warunki dotyczące wartości finansowej, musi być wykonana, jeżeli wnioskuję się o zwrot. Wartość finansowa dotyczy przedmiotów w Państwie Członkowskim, do którego wniosek jest kierowany.

↓ 2001/38/WE art. 1 pkt 2
(dostosowany)

Dla Państw Członkowskich, nieposiadających euro jako swojej waluty, wartości wyrażone w euro w ☒ niniejszym ☒ Załączniku zostają przeliczone i wyrażone w walutach krajowych według kursu walutowego z dnia 31 grudnia 2001 r., opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Ta równowartość w walutach krajowych podlega przeglądowi co dwa lata, ze skutkiem od dnia 31 grudnia 2001 r. Obliczenie tej równowartości następuje na podstawie średniej dziennej wartości tych walut, wyrażonej w euro, w okresie 24 miesięcy do ostatniego dnia sierpnia poprzedzającego przegląd, który wchodzi w życie w dniu 31 grudnia. Komitet Doradczy ds. Dóbr Kultury dokonuje przeglądu tego sposobu obliczenia, na wniosek Komisji, co do zasady po upływie dwóch lat po jego pierwszym zastosowaniu. Dla każdego przeglądu wartości wyrażone w euro i ich odpowiedniki w walucie krajowej są okresowo publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w pierwszych dniach listopada w roku poprzedzającym datę zastosowania przeglądu.

ZAŁĄCZNIK II

Część A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian (określone w art. 19)

Dyrektywa Rady 93/7/EWG (Dz.U. L 74 z 27.3.1993, str. 74)

Dyrektywa 96/100/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 60 z 1.3.1997, str. 59)

Dyrektywa 2001/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 187 z 10.7.2001, str. 43)

Część B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego (określonych w art. 19)

Dyrektywa	Termin przeniesienia
93/7/EWG	15.12.1993 r. ¹
96/100/WE	1.9.1997 r.
2001/38/WE	31.12.2001 r.

¹ Dla Królestwa Belgii, Niemiec i Królestwa Niderlandów ostatecznym terminem dokonania transpozycji był dzień 15 marca 1994 r.

ZAŁĄCZNIK III

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 93/7/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1 punkt 1 tiret pierwsze	Artykuł 1 punkt 1 litera a)
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie	Artykuł 1 punkt 1 litera b)
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie podtiret pierwsze	Artykuł 1 punkt 1 lit. b) ppkt i)
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie podtiret pierwsze akapit drugi	Artykuł 1 punkt 2
Artykuł 1 punkt 1 tiret drugie podtiret drugie	Artykuł 1 punkt 1 lit. b) ppkt ii)
Artykuł 1 punkt 2 tiret pierwsze	Artykuł 1 punkt 3 litera a)
Artykuł 1 punkt 2 tiret drugie	Artykuł 1 punkt 3 litera b)
Artykuł 1 punkty 3 do 7	Artykuł 1 punkty 4 do 8
Artykuły 2 do 4	Artykuły 2 do 4
Artykuł 5 akapit pierwszy	Artykuł 5 akapit pierwszy
Artykuł 5 akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 5 akapit drugi litera a)
Artykuł 5 akapit drugi tiret drugie	Artykuł 5 akapit drugi litera b)
Artykuły 6 do 15	Artykuły 6 do 15
Artykuł 16 paragraf 1 i 2	Artykuł 16 paragraf 1 i 2
Artykuł 16 paragraf 3	_____
Artykuł 16 paragraf 4	Artykuł 16 paragraf 3
Artykuł 17 i 18	Artykuł 17 i 18
Artykuł 19	Artykuł 21
_____	Artykuł 19
_____	Artykuł 20
Załącznik część A punkty 1 do 3	Załącznik I część A punkty 1 do 3
Załącznik część A punkt 3 A	Załącznik I część A punkt 4

Załącznik część A punkty 4 do 14

Załącznik część B

Załącznik I część A punkty 5 do 15

Załącznik I część B

Załącznik II

Załącznik III
